

ВОДОВЪРТЕЖ ОТ ПРОТИВОРЕЧИЯ

— Бае Стояне, дай още половин кило!

— Стига, бре Атанасе. Ти уж беше въздържател, пък днес какво си се отпуснал.

— Омръзна ми бае Стояне. Ти нали ме знаеш. Аз съм човек от народа, изгубен сред множеството с моето просто именуце Атанас Стоянов. Чиновник съм, работата си гледам, с партизанство се не занимавам, живея честно и просто като врабче. Любопитен съм, всичко ме интересува, обичам живота и надничам във всеки вестник като заяк по градините. Не гоня слава, не търся известност, не търся голямо общество, защото не съм за него. Така, движа се между равните на себе, простите, народните хора и съм доволен. Ум голям нямам, затова и особено мнение за живота не си съставих, приех го такъв какъвто е, с лошото му, с доброто му, с мизерията му, с мръсотията му. Никой не ме е почувствувал, когато съм дошел на света, никой няма да почувствува, когато си отида. Никога не съм мислил да ставам прочут. Слава не гоня и нямам способност да я постигна. Мои другари станаха велики